

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΜΙΑ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ

Κατ' ἐπίσημον ἔκθεσιν, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πολέμου μέχρι τῆς 8ης Δεκεμβρίου ὁ Ἑλλ. στρατὸς συνήψε 40 μάχας καὶ ἀψιμαχίας. Αἱ ἀπώλειαι εἰς νεκροὺς καὶ τραυματίας υπερβαίνουν τὰς 15.000 ἀνδρῶν, ἐξ ὧν πολλοὶ ἀξιωματικοί.

— Ὁ στρατὸς τῆς Θεσσαλίας διέτρεξε ἀπὸ Λαρίσσης μέχρι Θεσσαλονίκης 308 χιλιόμετρα εἰς 31 ἡμέρας ἐπὶ ἐδάφους δυσβάτου. Ἀπὸ Λαρίσσης μέχρι Φλωρίνης 454 χιλιόμετρα ἐντὸς 32 ἡμερῶν.

— Συνελήφθησαν ἐν Μακεδονίᾳ 45.000 αἰχμάλωτοι ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ἐκυριεύθησαν 120 πυροβόλα, 75.000 βλήματα καὶ μεγίστη ποσότης πολεμικοῦ ὀπλοῦ.

Η ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΒΑΛΚ. ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

Πολὺ ἐπιτακτικῶς εἶδε τὸ φῶς, ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον, τὸ τρίτον διπλωματικὸν ἔργον τοῦ πολιτειολόγου καὶ μέλους τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς «Ἑθν. Πολιτικῆς Ἑταιρείας» κ. Γ. Καραπαναγιώτου, Γαλλιστὴ γεγραμμένον. Γνώστης βαθὺς τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος ὁ συγγραφεὺς, εὐτυχῶς νὰ παρακολουθήσῃ ἐκ τοῦ σύννεγγυς τὰς σπουδαιότερας αὐτοῦ φάσεις, κατέχων δὲ ἐν τῶν τελειοτέρων Ἀρχείων τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος, παρέχει πολὺτιμον συνδρομὴν εἰς ὅσους ἐπιθυμοῦν, κατὰ τὰς πονηρὰς αὐτὰς ἡμέρας νὰ παρακολουθήσουν ἐπισταμένως τὴν ἐξέλιξιν τῶν Ἀνατολικῶν ὑποθέσεων.

Εἰς τὸ πολὺτιμον σύγγραμμα τοῦ κ. Καραπαναγιώτου εὐρίσκονται διπλωματικὰ ἔγγραφα σπουδαίας σημασίας καὶ πληροφορίαι, τὰς ὁποίας ἡδύνατο νὰ ἔχῃ μόνον ἄνθρωπος τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ ἀειμνήστου Χ. Τρικούπη, ὅςος ὑπῆρξεν ὁ συγγραφεὺς τῆς Βαλκανικῆς δικογραφίας. Τὸ ὅλον ἔργον διακρίνει ἐλλικρινεῖα παρατηρητικότητος καὶ βαθεῖα ἐξέταση τῶν ἐθνικῶν μας ὑποθέσεων ἀπὸ τὸ 1827 καὶ ἐντεύθεν.

ΑΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ

Αἱ μέχρι τοῦδε ἀποσταλεῖσαι πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν εἰσφοραὶ ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τοῦ πολέμου ἀνῆλθον εἰς 2, 807,000 δρ.

Αἱ εἰσφοραὶ διὰ τὰς οἰκογενεῖας τῶν νεκρῶν τοῦ πολέμου ἀνῆλθον εἰς 30,000 δρ.

ΤΑ ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Ἐν ᾧ καθ' ὅλην τὴν ἄλλην ἐμπόλεμον χώραν κατέπαυσεν ἡ κλαγγὴ τῶν ὅπλων καὶ ἐπὶ τῇ πᾶσι τῶν ἀρχῶν τῶν τε στρατιωτικῶν καὶ διοικητικῶν ἀσχολουμένων εἰς τὴν ἐπούλωσιν τῶν ἐκ τοῦ πολέμου κακῶν διὰ τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς ζωῆς καὶ περιουσίας τῶν ταλαιπωρηθέντων κατοίκων, μόνον περὶ τὰ Ἰωάννινα μαίνεται ἀπὸ πολλῶν ἡμερῶν ὁ «Ἀρης καὶ χιλιάδες ἀνδρῶν» πολεμιστῶν προσφέρονται ἱερὰ θύματα εἰς τὸν βωμὸν τῆς Πίστews καὶ Πατρίδος.

Πρὸς τοὺς κ. κ. Συνδρομητὰς

Εὐχαριστοῦντες ὑμῖν ἐπὶ τῇ εὐγενεῖ ἀποδοχῇ τοῦ Δελτίου τῆς Ἑθν. Πολ. Ἑταιρείας «Ἐνώσεως» πρὸς ὑποστήριξιν ταύτης καὶ τῶν ἀπόρων ἐπιστράτων, παρακαλοῦμεν ὑμᾶς νὰ εὐαρεστηθῆτε νὰ ἀποστείλῃτε τὴν μικρὰν συνδρομὴν ἑξαμηνίας 1 δρ. ἢ ἔτους 2 δρ. καὶ μετὰ τῆς τοῦ «Ἑλληνόπαιδος», οἱ λαμβάνοντες καὶ τοῦτον, 1,50 ἑξαμηνίας 3 δρ. ἔτους διὰ γραμματοσήμων ἐν συστημένῃ ἐπιστολῇ ἢ διὰ ταχυδρ. ἐπιταγῆς. Τὰ ἔξοδα τῆς ἀποστολῆς δύνασθε νὰ καταλογίσῃτε εἰς βάρος ἡμῶν.

Μετὰ τιμῆς καὶ εὐχαριστιῶν

ΣΠΥΡ. Δ. ΔΟΥΚΑΚΗΣ

Εὐριπίδου 8. — Ἐν Ἀθῆναις

ΛΕΥΚΩΜΑ

ΗΡΩΩΝ ΚΑΙ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΙΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ 1821

Ὁ «Ἑλληνόπαις» ἐξέδωκε τὸ Ἄον τεύχος τοῦ λευκώματος περιέχων 10 καλλιτεχνικὰ εἰκόνες μεγέθους φύλλου «Ἑλληνόπαιδος» καὶ τιμώμενον ἀντὶ δραχμῆς. Ἀριστον δῶρον ἐπὶ τῇ Νέφῃ ἔτει.

Ὁ ἀποστέλλον 3 δρ. θὰ λάβῃ καὶ τὰ 4 ἐκδοθησόμενα τεύχη.

Γενικὸς ἀντιπρόσωπος ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ δὴ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ εἶναι ὁ κ. Ἀλέξ. Μπαλάσκας διευθυντὴς τῆς «Νέας Γενεᾶς» Β. Ρ. 1059 ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

“ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ,”

Καλλιτεχνικὸν περιοδικὸν

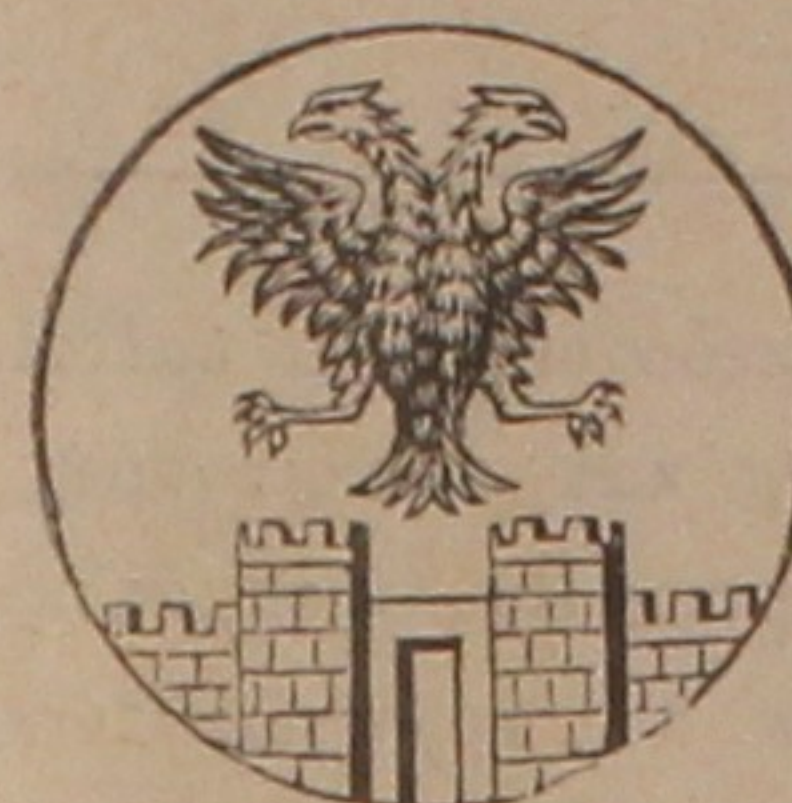
ἐκδιδόμενον ἐν Ἀθῆναις

Διευθυντὴς Δ. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Συνδρομὴ δρ. 12. — Γραφεῖα δόδς Χαριλάου Τρικούπη 22α

ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ, τέως διευθύντρια Ἑλλ. Παρθενωγωγείου ἐν Τουρκίᾳ ζητεῖ παραδόσεις ἢ γραφικὴν ἐργασίαν. Ὁδὸς Λυκαβητοῦ ἀριθ. 10.

Τύποις Σ. Βάρφη, δόδς Κρατίου 5. — Ἀθῆναι.

ΕΝΩΣΙΣ

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

“ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ.”

ΣΥΝΔΡΟΜΗ Ἐξάμηνος..... Δραχ. 1 Ἐτησία..... » 2 Διὰ τὰ μέλη τῆς Ἑταιρείας τὸ ἡμισυ	ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ Τὸ φύλλον λεπτὰ 5	Διεύθυνσις Περιοδικῶν: Ἀθῆναι — Ὁδὸς Εὐριπίδου 8. Γραφεῖα Ἑταιρείας: Ζαλόγγου 3 καὶ Χαριλάου Τρικούπη 22α
Ἔτος Α'	Ἀθῆναι 23 Δεκεμβρίου 1912	Ἀριθ. 10

Η ΘΕΙΑ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ

ΕΝ ΤΩΙ ΘΡΙΑΜΒΩΙ

Ἀπὸ τὴν θαλασσίαν θύελλαν, ἣν παρήγαγεν ὁ πολεμικὸς σάλος ἀπὸ τὸν μαινόμενον πόντον, ὁπότεν ἐξεπέμποντο κερανοὶ ἀπὸ τοὺς τρομακτικούς τιτάνας τῆς ὑπεριότης δικαιοσύνης ἐν μέσῳ βροντῶν καὶ καπνοῦ καὶ ἀστραπῶν ἀπὸ σιδηρᾶ στόματα μυκωμένων δαιμόνων ἐν μέσῳ πυρίνης λαίλαπος συνταρασσούσης τὰ ὕγρα κελυθὰ, ἔνθα οἰμωγαὶ κολαζομένων τύραννων καὶ ἀλλοτρίων εὐφραίνοντων ἐλευθερωτῶν ἐμίγνυντο μετὰ τὴν βοὴν παφλαζόντων κυμάτων ἐκεῖ παρὰ τὰ τρομάδι στενά τοῦ ἀνόμου θανάτου, ὅστις ψυχρὸς καὶ ταρταρῶδης περικλείει τὴν πατρίδα μιᾶς ἀθανάτου δόξης, πλησίον εἰς τὴν γῆν παννυμνίων ὀνείρων, ἔνθα ἡ ἀχλὺς καὶ τὸ πένθος ἀπεμάρανε τὴν βλάβισιν τοῦ θεσπεσίου παραδείσου τῶν ὥραιων ἀναμνήσεων καθ' ἣν στιγμὴν ἀπὸ τὰ χαλύβδινα στήθη τῶν ἀτιμῶν σιδηρῶν ὑπερασπιστῶν τῆς φωτεινῆς ιδέας ἐξώρμων φλόγες καὶ μύδροι ἐναντίον τῶν ἀνθρωπίνων τεράτων καθ' ἣν ὥραν ἡ Ἱστορία ἀνεγεννᾶτο κοσμοκράτειρα, ἵνα ἐπιβάλλῃ τὰ δικαιώματά της διὰ τοῦ ἐθνικοῦ νόμου πλησίον τῶν προσφιλῶν χωρῶν ἵνα πανάγως μυστικὰ εἶχον ταφῇ παρὰ τὰ συντρίμματα βωμῶν καὶ ἐνδόξων ἐπάλξεων, ἐνεφανίσθῃ τὸ μεγαλεῖον τῆς ἑλληνικῆς πίστεως γιγάντειον καὶ ἀστραπηβόλον, ἀγλαϊζόμενον καὶ ἐξημνούμενον ὑπὸ ἡρωϊκῶν ἐπευφημιῶν, μακαρίζόμενον καὶ ἐπευλογούμενον ὑπὸ λαχῶν θριάμβου καὶ νίκης.

Καὶ ἐξιδανικευόμενος ὡς ἡμίθεος ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἀτρομήτων «Παῖδες Ἑλλήνων, ἔτε», ἐφώνησε καὶ τὸν ἀντίπαλον τοῦ φαινομένου τούτου τῆς ἀναστά-

σεως μετήνεγκον τὰ ἀφροισμένα κύματα ὡς κήρυγμα οὐράνιον πρὸς τὰς ἀκτὰς τῆς ἀναβιώσεως Ἀνατολῆς. Καὶ ἐδέσποζε τότε ἡ μεγάλη ιδέα ἀκτινοβόλος εἰς χρυσαύγειαν, μαγικὴ εἰς φαντασμαγορίαν ζωῆς εἰκόνας, ἔνθα δύναμις καὶ ἀλήθεια τιμὴ καὶ δικαιοσύνη ὡς ἀπέραντοι λάμπεις περιέβαλλον τὴν ἀπτότητον σταυροφορίαν, ἐπερχομένην μετὰ λύσαν μαινομένης πανηγύρεως, μετὰ ἀκάθεκτον ἱερὰν μανίαν καὶ μέθην πολεμικῆς παραφορᾶς ἐναντίον τῆς ἐστεμμένης ἀτιμίας, ἐχούσης ἀνηροτημέρας σημαίας πορφυρᾶς, σημαίας αἵματος, καὶ προσπαθούσης νὰ ἐνταφιάσῃ καὶ πάλιν τιμίους ἀποστόλους τοῦ πολιτισμοῦ.

Καὶ ὁ ὀλεθρὸς δὲν ἐβράδυνε νὰ συντρίψῃ τοὺς παμφίγους τυχοδιώκτας ὁ καπνὸς διελεύθη καὶ ὁ Φοῖβος ἀπὸ τὰ ὕψη τοῦ γαλανοῦ στερεώματος ἐχαιρέτα δι' ἀκτίνων θείων τὴν νέαν νίκην τῆς ἀληθείας, ἣν ἀνήγγειλεν ὁ περικλεῆς τῶν ναυμάχων ἡγεμὼν, ἐξ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ πλέον, διαμηνύσας εἰς τὴν ἐορτάζουσαν Μητροπόλιν τῆς πατρίδος «Σταυρὸς Γ' αναγ. Τάφου, δὲν ἔφερον ἐπὶ στήθους, ἔδωκε τὴν Νίκην».

Ζῆθι ἀδάνατε Ὑδροῦς, πιστοποιήσας ἀπὸ τὸν τόπον τοῦ ἀφθέτου κλέους τῆς παναχράντου πίστεως τὸ ὑπέρτατον μεγαλεῖον. Τιμὴ καὶ δόξα εἰς τὸν θρίαμβον τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ψυχῆς σου, ἀφοῦ σὺ ἐν μέσῳ τοῦ βοῶντος θανάτου, ἀνυψώθης μεγαλῶνυμος καὶ μεγαλόστομος κήρυξ τοῦ Εὐαγγελίου, ἔνθα βασίζεται ἡ ἐθνικὴ ζωὴ. Τιμὴ καὶ δόξα εἰς σέ, πολυφίλητε σταυροφόρε, ὅστις προσηκόντως κατενόησας, διὰ ἐπὶ τοῦ στήθους σου ἔχων τὸν Θεόν, εἶσαι κύριος τῆς Ἀνατολῆς, ἥς τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐσωζες τὴν ζωὴν καὶ τὴν τιμὴν.

Εὐλογημένοι οἱ παλμοὶ σου, καὶ μακαρία ἡ

ἐμψνεύεις σου, νὰ προβῇς εἰς τὴν θυσίαν μετὰ τὸ αἰώνιον αὐτῆς σύμβολον, ὅπερ καθιέρωσεν ὁ Γολγοθᾶς.

Σὲ χαίρειν καὶ ἐγὼ ταπεινῶς, τοιαύτης συναδελφωσύνης μέλος, καὶ γονυπετῶν πρὸ τῆς ὑπερηφάνου μορφῆς σου προσπαθῶ τὰ εὐγενῆ τῆς ἐνθέου συγκινήσεως δάκρυα ν' ἀποκρυσταλλώσω εἰς ἀδάμαντας, ἵνα προσδέσω τοὺς εἰς τὸ σεμνώτατον τοῦ μεγαλείου σου στέμμα.

Ἀσπασθῆτι καὶ πάλιν περιπαθῶς τὸν αἰμίητον σταυρόν σου πολυμήνιτε τροπαιοῦχε, καὶ μὴ φοβοῦ τὰς καταγίδας τοῦ ἐπιγείου. Ἴδου! χώρει μεγαλοῦρος καὶ ἀήττητος.

H.

Παρὰ διακεκριμένου φίλου ὑπηρετήσαντος ἐπὶ μακρὸν ἐν τῇ διπλωματικῇ κλάδῳ ἐλάβομεν τὴν ἑξῆς ἐνδιαφέρουσαν ἐπιστολήν·

Ἀθῆναι 19 Δεκεμβρίου 1912

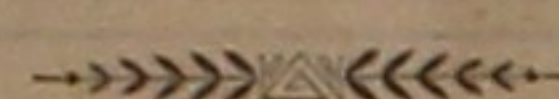
Κύριε Συντάκτα

Ἐν τῷ τελευταίῳ ἀριθμῷ τῆς ἀξιότιμου ὑμῶν ἡμερηίδος ἐδημοσιεύσατε ἐπίσημον Ὀθωμανικὴν στατιστικὴν τοῦ πληθυσμοῦ τῶν Βιλαετίων Ἰωαννίνων, Θεσσαλονίκης, Μοναστηρίου καὶ Ἀδριανουπόλεως, ἐξ ἧς προκύπτει ἡ γνωστὴ ὑπεροχὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου. Προσθέτετε ὅτι «οὐδεὶς ἔχει δικαίωμα ν' ἀπεμπολῇ τὰ πατρία καὶ ὅτι ἂν πρόκηται οἱ Ὀρᾶκες (προσθέσατε καὶ οἱ Μακεδόνες) ν' ἀλλάξουν ἀπλῶς κυρίαρχον, ὅς μένουν ἐκεῖ ὅπου εἶνε». Ἐχετε πληρέστατα δίκαιον. Ἐκεῖ ὅπου εἶνε οἱ Ὀρᾶκες καὶ οἱ Μακεδόνες, εἶνε δ' ἐκεῖ ἀπὸ χιλιᾶδων ἐτῶν, ὑπάρχουσι τοὺλάχιστον καὶ δὴ ὡς Ἕλληνες καὶ ἔχουσιν ὡς τοιοῦτοι τὴν αὐτονομίαν των. Μεθ' ὅλην τὴν καταδωξὴν τῶν Τούρκων οὗτοι ὅτε καὶ διενεόθησαν ν' ἀπαλειφῶσι τὴν Ἑλληνικότητα. Ἀνὰ διενεόθησαν νὰ καταργήσωσι τὰ σχολεῖα των, τὰ δικαστήρια των, τὰ ἐκκλησιαστικά των δικαστήρια, ἅτινα, ἡλὼν τῶν καθαρῶς ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων, δικάζουσι καὶ τὰς τοῦ οἰκογενειακοῦ καὶ τοῦ κληρονομικοῦ δικαίου καὶ τὰ ἀναγόμενα εἰς τὴν προσωπικὴν κατάστασιν αὐτῶν. Ἴτι θὰ γίνωσι νῦν πάντα ταῦτα; Εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦτο ὡς ἀπαντήσῃ ἡ τύχη τῶν ἐν τῇ βορείῳ Θράκῃ τῇ ὑπὸ τῆς Συνθήκης τοῦ Βερολίνου μετονομασθείσῃ Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ Ἑλληνικῶν Κοινοτήτων. Δὲν λησμονεῖτε ὅτι συνελεύει τῶν ἀκατονομάστων γεγονότων τοῦ 1906, τὸ πῶς ὁ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ἐδέχθη νὰ δαπανήσῃ 25 ὅλα εκατομμύρια, ὅπως στεγάσῃ τοὺς τὸ πῦρ καὶ τὸν σίδηρον φυγόντας ὁμογενεῖς.

Ὁ στρατός καὶ ὁ λαὸς ὑπεβλήθη καὶ ἐξακολουθεῖ ἐν ὑποβαλλόμενος εἰς θυσίας αἵματος καὶ χρέματος. Πράττει ὡς γὰρ τοῦτο χάριν τοῦ ρηθέντος ἀποτελέσματος; Σ.

Σ. Δ. Εὐχαριστοῦμεν τὸν φίλον γράφοντι τὴν ἀνωτέρω ἐπιστολήν καὶ ὀρθῶς παρετήρησεν ὅτι ὅ, τι λέγεται περὶ τῶν

Θρακῶν πρέπει νὰ λεχθῇ καὶ περὶ Μακεδόνων διότι καίτοι ἀκόμη δὲν ἀπεφασίσθη τι περὶ τῆς τύχης καὶ τῆς διανομῆς μεταξὺ τῶν συμμάχων, αἱ ἐν τῇ Βουλγαρικῇ Βουλῇ ἐσχάτως γενόμεναι δημηγορίαι τῶν κορυφαίων καὶ ἀρχηγῶν τῶν διαφόρων κομμάτων σαφῶς ὑπέδειξαν, ὅτι διεκδικοῦσι τὸ πλεῖστον τῆς Μακεδονίας. Οὕτω δὲ δικαιοῦσιν ἡμᾶς γράψαντες ἐν τῷ 8ῳ ἀριθμῷ τῆς ἑνώσεως ὅτι οἱ Βούλγαροι ἤθελον τὴν Ἑλλάδα ὡς φρουρόν, ἵνα αὐτοὶ γείνωσι ἀπόλυτοι καὶ μοναδικοὶ κύριοι τῆς Θράκης καὶ Μακεδονίας.

ΟΙ ΘΡΟΙ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

Κατόπιν ἐλαττεινόμενων ἀναβολῶν καὶ παρεκλύσεων, αἵτινες εἶνε τὸ χαρακτηριστικὸν τῆς Τουρκικῆς πολιτικῆς, ἀπαύγασμα τῆς τυφλῆς μοιρολατρίας κατόπιν τῆς κωμικῆς χροιάς ἣν οἱ Τούρκοι ἐδώσαν μετὰ τὰς διαρκῶς ζητούμενας ὁδηγίας καὶ τὰς κοιντοπονήρους περιστροφικὰς ἀπαντήσεις κατὰ τὴν σύσκεψιν τῶν Πληρεξουσίων, ἡ ἡττημένη Ἀυτοκρατορία ἡ οὐλήθη συνέναι καὶ ἐστειλῆν εἰς τὴν παραχώρησιν ἢ μᾶλλον τὴν ὀλοσχερῇ ἀπελευθέρωσιν τῆς Μακεδονίας, Ἡπείρου, Ἀλβανίας καὶ μέρους τῆς Θράκης ἐπιφυλαχθεῖσα διὰ τὸν καγονισμὸν ὁρίων μετὰ τῆς Βουλγαρίας, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως ἡ Ἀδριανούπολις τὸ προύλαιον καὶ προπύργιον τῆς ἑκείνων πόλεως — παραμείνῃ εἰς τὴν Τουρκίαν, ἀναθέσασα δὲ εἰς τὰς Μ. Δυνάμεις — αἵτινες ἤδη γίνονται περὶ τὰς τῆς Τουρκίας ἀντὶ τῆς μέχρι τοῦδε κηδεμονίας τῶν Βαλκανικῶν, τὰ ὅποια εἶνε ἤδη μία Δύναμις — τὸ ζήτημα τῆς παραχωρήσεως εἰς τὴν Ἑλλάδα τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου πελάγους καὶ Κρήτης. Ἀλλ' εἶνε ἤδη γνωστὸν ὅτι αἱ Δυνάμεις ἀνεγνώρισαν τὴν ἀκραίαν Ἑλληνικότητα τῶν νήσων.

Κατόπιν τῶν δηλώσεων τῶν Τούρκων πληρεξουσίων ὁ οὐρανὸς αἰθριάζει. Οἱ φόβοι συνεχίσεως τοῦ πολέμου ὅστις θὰ ἐστοίχιζε τὴν ζωὴν χιλιᾶδων μαχητῶν καὶ θὰ κατέστρεφε τὴν Τουρκίαν ὀλοσχερῶς ἐν ἰσχύρῃ, ὑποχωροῦν. Αἱ λεπτομέρειαι εἶνε καὶ αὐταὶ ὁλωσδήποτε λόγου ἄξια, ἀλλ' οὐδὲ καὶ ἰκαναὶ νὰ ἀνάψουν τὸ πῦρ, τὸ ὁποῖον ἤρχισεν ἤδη νὰ σβύνη. Ἐκτὸς ἂν αἱ δηλώσεις τῆς Τουρκίας δὲν εἶνε εἰλικρινεῖς, διότι πιθανώτατα νὰ κρύπτουν ὑστεροβουλίαν πονηρὰν ἵσως ἀποβλέπει αὕτη εἰς διαμάχας τῶν συμμάχων, ἵνα αὐτοὶ διαφρονήσῃ αἰφνιδίως.

“ΕΝΩΣΙΣ,”

ΤΗΣ „Ε. Π. Ε.“

Διευθύνεται ὑπὸ ἑπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ.
Α. ΑΡΒΑΝΙΤΟΥ, Σ. ΔΟΥΚΛΗ, Χ. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ
Δ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ καὶ Μ. ΧΡΥΣΟΧΟΟΥ
μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑταιρείας

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται
εἰς τὸ γραφεῖον τῆς συντάξεως παρὰ τῷ κ. Δουκλῇ
(Ὅδὸς Εὐριπίδου 8).

Ἡᾶσα αἴτησις καὶ πληροφορία διὰ τὴν Ἑταιρείαν ἀπευθύνεται εἰς τὸν Γεν. Γραμματεῖα αὐτῆς κ. Χ. Α. Παπαδοπούλου, Ζαλόγγου 3.

Μετὰ τῆς ἐπικειμένης λύσεως τοῦ Βαλκανικοῦ ζητήματος ἐπὶ τῇ ἢ μᾶλλον προηγήθη ἢ διευνέτησις τῆς Αὐστροσερβικῆς διαφορᾶς κατὰ τρόπον ἀεκούτως δι' ἀμφοτέρους τὰ μέρη ἰκανοποιητικόν. Ἡ Σερβία δὲν εἶνε διατεθειμένη νὰ συνεχίσῃ τὸν πόλεμον, ἡ δὲ Αὐστρία μετ' ἀνακουφίσεως ἀποβλέπει πρὸς τὴν ἀποστράτευσίν της, ἥτις θὰ συνεπιφέρει καὶ τὴν καθυστέρησιν τῆς Ρωσίας.

Ἐν νεφύδιον ἤρχισεν νὰ σχηματίζεται περικλείον τὰς Ρουμανικὰς ἀξιώσεις, εἰς ἃς ἡ Βουλγαρία θὰ παρῶσχη βεβαίως εὐμενὲς οὐς.

Ἡ διπλωματία ἔχει πολλὰ στόματα, ἄλλα ἀνοικτὰ καὶ ἄλλα κλειστά. Μέχρι τῆς στιγμῆς ἡ κατάστασις εἶνε αὕτη. Ἀπορόπτον τι ὡς ἐλπίζομεν, δὲν θὰ ἀναγῶν νὰ σκιάσῃ ὁρίζοντα ὅστις εἶχε κοίσει τὴν ἐκ τοῦ καπνοῦ τῶν μαχῶν. Εἶνε καιρὸς νὰ ἀκτινοβολήσῃ ὁ ἥλιος τῆς Ἑλευθερίας. Κ.

Ο ΣΑΤΩΒΡΙΑΝΔΟΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ
ΑΛΗΘΕΜΟΝΗΤΑ ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ

Οἱ Ἕλληνες, οὗς οὐδεμία δύναμις μέχρι σήμερον ἠδυνήθη νὰ βοηθήσῃ, διότι ἐκωλύοντο ἀπὸ κυριώτερα συμπερόντα οἱ Ἕλληνες, αἵτινες θὰ κερδίσωσι τὴν ἐλευθερίαν διὰ τῶν ἰδίων των χειρῶν, ἡ θὰ ἐνταφιασθῶσιν ὑπὸ τὰ εἰρηπία της, ἔχουσιν ἀναντίρρητον δικαίωμα νὰ ἐκλέξωσι τὸ εἶδος τῆς δικαιοσύνης των, δὲν εἶνε δυνατόν οἱ ἡγεμόνες τῆς Εὐρώπης νὰ ἐμποδίσωσι τοῦτο ὑπερθεῖ ἀποκτήσωσιν οἱ Ἕλληνες διὰ τοῦ αἵματός των.

Οἱ Τούρκοι διαφόρως τῶν χριστιανῶν θεωροῦσι τὸν πόλεμον διότι τὸ τουρκικὸν δόγμα ἐπιτάσσει τὸν θάνατον εἰς τὴν ἄμυναν καὶ τὴν δουλείαν εἰς τὴν κατάκτησιν καὶ διὰ τοῦτο εἰς τὰς συναλλαγὰς των ἐν εἰρήνῃ οἱ Τούρκοι δὲν ζῶσιν ὡς συμπολιταὶ ἀλλ' ὡς στρατιῶται κυρίαρχοι.

Ἀλλὰ μήπως ἡ Τουρκία εἶναι ἰσχυροτέρα τῆς Ἑλλάδος; δὲν ἀπεδείχθη ὅτι εὐκόλως δύναται νὰ κηλῇ; Ἰδοὺ ὁ πόλεμος μετὰ τῆς Ρωσίας, Ἰδοὺ καὶ ἡ Αἴγυπτος! καὶ μὲν ἔχει πολυάριθμα στρατεύματα, ἅπαντα κατὰ τὴν πρώτην προσβολὴν εἶνε ἀνδρεία, διασκορπίζονται ὅμως κατὰ πᾶν ἀπὸ ὀλίγα τακτικά συντάγματα. Τὸ πυροβολικὸν τῆς τίποτε δὲν ἀφίξει, τὸ ἱππικὸν τῆς ἀγνοεῖ νὰ προφυλαχθῇ καὶ καταμελίζεται. οἱ περίφημοι Μαμελούκοι κατετροπώθησαν ἀπὸ ὀλίγους Γάλλους καὶ ἂν ἀκόμη οὐδεμία δύναμις ἐκυρίευσεν τὴν Τουρκίαν, τοῦτο πρέπει νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὴν μετριοφροσύνην τῆς Εὐρώπης, μὴ ἐπιθυμοῦσης ν' ἀνάψῃ γενικὸν πόλεμον ἐντὶ ἡ Ἑλλάς καὶ διὰ συνθήκης καὶ διὰ συμμάχους εἶνε ἰσχυρὰ καὶ ἐὰν τοῦτο δὲν ἤθελε νὰ ἐμφανισθῇ μόνη εἰς τὸ ἀμφιθέατρον.

Ἐπειτα ἡ ἐλευθερία Ἑλλᾶς, ὠπλισμένη κατὰ τὰ χριστιανικά ἔθνη καὶ ὠχυρωμένη καὶ μαχομένη διὰ μηχανικῶν καὶ πυροβολητῶν, οὗς δύναται ἐν ἀνάγκῃ νὰ θανατοῖ ἀπὸ τοὺς ὁμάρους, προωρισμένη δὲ νὰ καταστῇ τάχιιστα διὰ τὴν ἀρχινεὶν τῆς θαλασσίας δυνάμεις, μόνον ὅτι μικρὰ, ἤθελον ὑπερασπίσθαι κάλλιον τὴν ἀνατολικὴν Εὐρώπην ἢ ἡ μεγάλη Τουρκία καὶ ἤθελον ὠφελιμώτερον συντελέσῃ εἰς τὴν ἱσσορροπίαν τῶν ἐθνῶν ἐντὶ τὸ τουρκικὸν κράτος καὶ καθολοκληρίαν ἀποβαλόντων Μουσουλμανικόν, ἤθελε χάσει πάντας τοὺς περὶ τὰ χριστιανικά ἔθνη χριστιανούς λαούς, εἰς βιάζεται νὰ σκευρῇ καὶ νὰ παραφυλάττῃ. Ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ πολιτικοὶ τῆς Ἑλλάδος διατείνονται, ὅτι ἡ Ὀθωμανικὴ διοίκησις δὲν θὰ χάσῃ ἅπασαν αὐτῆς τὴν δύναμιν, εἰ μὴ εἴταν ἐπανελέθῃ πάλιν εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ ἴσως ἔχουσι δίκαιον κατὰ τοῦτο.

Καὶ ὅμως δὲν ἀισχύονται διὰ τοὺς τυραννομένους Ἕλληνας, ὅσοι δημοσιογράφοι ὁμιλοῦσι περὶ Ἑλλάδος καὶ ἀνέχονται τὰς ὁρδὰς τῶν ἀγριανθρώπων! εἶναι τάχα πεπρωμένοι εἰς τὸν αἰῶνα ἡμῶν νὰ καταθάψωσι τὸν ἀναγεννώμενον πολιτικὸν εἰς τὸν τάφον τοῦ ἐκπολιτίσαντος τὴν Γῆν Ἑλληνικοῦ ἔθνους; εἶναι πεπρωμένοι νὰ ἐπιτρέψῃ ὁ Χριστιανικὸς κόσμος τὸ νὰ καταστράξωσιν οἱ Τούρκοι τοὺς Χριστιανούς, εἰ δὲ νόμιμοι ἡγεμόνες τῆς Εὐρώπης νὰ ἀνέχονται ἀταράχως τὸ νὰ ἐφαρμισθῇ τὸ ἱερὸν τῆς ἐαυτῶν νομιμότητος δόγμα εἰς τὴν Τουρκικὴν τυραννίαν, εἰ ἤν ἤθελον ἐρυθριάσαι καὶ αὐτοὶ ὁ Τιβέριος;

Τοιαῦτα ἔγραψεν εἰς τὸ ὑπόμνημά του τῷ 1825, ὅτε ἐνθουσιῶδῶς ἐνῆργει ὡς μέλος τῆς ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων Ἑταιρείας ἐν Παρισίοις.

H.

Η ΠΑΤΡΙΣ

Ἀπὸ τὴν τέφραν τῶν νεκρῶν ἐπλάσθη ἡ Πατρίς.

Λαμάρτινος.

Μὲ τὸ ἔδαφος τῆς Πατρίδος μᾶς ἔχει προσάδειε ὅτι προὐπῆρξε καὶ ὅτι θὰ ὑπάρξῃ, ὅτι ἐδημιουργήθη καὶ ὅτι ἐδημιουργήσεται, τὸ παρελθὸν καὶ τὸ μέλλον, ἡ ἀνανησία τῶν τάφων καὶ τὸ ταλάντευμα τῶν λίανων.

Ζωρὲς.